UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

O ante R

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Opticus.a.um.pe.coꝛ.idē qȯ viſiuus ſiue ꝑſpectiuus : vt virt⁹ optica.i.viſiua.Uñ ps geometricę diſcipliꝫ vna dicitur optice.i.ꝑſpectiua que ad oculos ꝑtinet q̄ cauſas reddit cur viſiones ſubinde fallant vt quę in aqua cōſpiciuntur maioꝛa ad oculos fiant.quę pꝛocul ab oculis ſunt minoꝛa.

Opus.opūtis ciuitas ī locris.Oui.de pon. Facta cęde puer patrocus opūta reliq̄t hic opūtius.a.um.vt ſinus opūti⁹ ī ęgęo

Opulus.pe.coꝛ.genus vineę vbi traduces pñt fieri vitiū vt mediolanenſes faciunt in arboꝛibus quas vocant opulos.

O ante Q

Oq̄niſco is.ex ob ꝛ q̄niſco ꝯ̄uis q̄niſco ñ legeriꝫ.Uñ ꝛ ꝯquiniſco.ſꝫ.b. abijcit̃ ſig̃t īclino.Pōpo.ī piſtoꝛe. Niſi cū aliq̄s ſubito obuiā occurrat mihi q̄ oq̄niſcat.Cōq̄niſco vͦ vt Priſ.inq̄t caput īclino.Sꝫ Plau. ī Ciſ.ꝓ īdignoꝛ poſuit. Faciēdū ē puerile officiū ꝯquiniſcam ad ciſtulā.feſtus vͦ conquinere deputare. vnde conquiniſco videtur eſſe foꝛmatum.

O ante R

Ora extremitas cuiuſqꝫ rei.Uir.Et mecū ingētis oꝛas euoluere belli.Hinc veſtimētoꝝ extrema oꝛę dñr.Et regionū ferarūqꝫ fines īſuꝑ ꝛ ipſe regiones vt Arma virūqꝫ cano troię q̄ pꝛimis ab oꝛis Italiam fato ꝓfugus lauinaqꝫ venit littoꝛa Sciendū eſt ꝙ Ply.cū oꝛā dicit fere ſemꝑ regionē littoꝛalem appellat apud quē veluti peculiaris eſt talis locutio: In oꝛa ſunt ciuitates: ꝛ oppida oꝛe pꝛoxima. Que vͦ remota ſūt ab oꝛa elegāter in mediterraneo eſſe dicuntur.hinc ſoluere oꝛā vſurpatū eſt ꝓ eo qȯ ē enauigare ꝛ ab oꝛa hͦ ē littoꝛali regione ſoluere retinacula nauiū ꝛ diſcedere.Quīti. Permittam⁹ vela vētis ꝛ ſoluētib⁹ bñ p̄cemur Sūt q̄ dicāt oꝛā ēt ſignificare nauticū funē quo nauis ad terrā ligat̃. Allegātqꝫ Quintilianū dicētē. Permittam⁹ vela vētis. ꝛ oīa ſoluētibus bñ p̄cemur. Liui.li.xxviij. In ipſis quoqꝫ trepidatū naub⁹ dūꝫ ne hoſtes cū ſuis irrūperēt trahūt ſcalas: oꝛaſqꝫ ꝛ anchoꝛas ne in mollientibus moꝛa eēt p̄cidūt.Ceterū vñ ēt vulgariter dicitur in loꝛa delacqua eruditi negant oꝛā inueniri pꝛo fune nautico apud idoneos auctoꝛes cum ne in Liuio quidem oꝛas ſed loꝛa vt ex vetuſto codice ſcriptum reperitur.

Orata genus piſcis a coloꝛe auri quaſi aurata ꝙ oꝛū pꝛo auruꝫ dicūt. Dicitur etiam aurata. Mar. Non oīs laudem preciumqꝫ aurata meretur. Fuit etiam cognomen Sergij romani viri. quod ab hoc piſce ſoꝛtitus eſt.

Oro.as.p̄coꝛ.Et hͦ qñ iūgit̃ cū deo vel cū hoīe.Ter. in an. Qȯ ego te ꝑ hāc dextrā oꝛo ꝛ īgeniū tuū.ꝑ tuā fidē te obteſtoꝛ ne abſte hāc ſegreges.Qñ vͦ cū re.ſig̃t peto. Idē in eu. Unum vos oꝛo vt me ī vr̃m gregē recipiatis. Interdū oꝛare ē agere dicere. Et tūc ſolo actō cōtētū ē.Ter.in phoꝛ.Seruū hoīeꝫ cām oꝛare leges nō ſinūt. Uñ oꝛatoꝛes : cārum actoꝛes dicti quos gręci ρεнτορας vocāt.ꝯ̄uis oꝛatoꝛ a rhetoꝛe ſeꝑetur ꝙ oꝛatoꝛ ſit q̄ in iudicijs vel cōcionib⁹ cās agit rethoꝛ q̄ rhetoꝛicen ꝓfitetur. Itē oꝛatoꝛes legati vocant̃. ꝙ pꝛīcipis aut reipu.mādata ꝑagāt. Uir.li.xj. Cētū oꝛatoꝛes p̄ma de gente latia ire plꝫ. Itē q̄cūqꝫ aliq̄d rogat oꝛatoꝛ dici pōt Cōpoſita hui⁹ vͦbi ſūt Adoꝛo. Exoꝛo.qȯ ē oꝛādo īpetro. Uñ oꝛatoꝛ dꝛ dū oꝛat. Exoꝛatoꝛ cū īpetrauerit Ter. in ecy. Oꝛatoꝛ ad vos venio ſinite exoꝛatoꝛ fiem Exoꝛatus dꝛ a quo qui impetratū eſt. Deoꝛo ꝛ peroꝛo quę ſignificant oꝛationem concludo.

Oratio duobus modis accipit̃. Pꝛio vt cōſiderat̃ a grāmaticis q̄ ē vt Hiero.inq̄t oīs ſermo loquētiū cuius etymologiā ſic explicat. Oꝛatio ē oꝛis rō Scdͦ vt ī ſacris ſcripturis accipit̃.in q̄b⁹ difficile oꝛation ē iuxta hūc ſenſuꝫ īuenias ſꝫ eā q̄ ad p̄ces ꝛ obſecratōes ꝑtinet. Ut Exaudi de⁹ oꝛationē meā. intēde depꝛecationi meę.huius diminutiuū ē Oꝛatiuncula

Oratoꝛ eſt vir bonus dicēdi ꝑitus q̄ in cauſis publicis ꝛ pꝛiuatis plena ꝛ ꝑfecta vtitur eloquētia Oꝛatoꝛius.a.um.qȯ oꝛatoꝛis eſt vel quod ad oꝛatoꝛem ꝑtinet: vt ars oꝛatoꝛia. Oꝛatoꝛie aduerbium.ſignificat moꝛe oꝛatoꝛio.

Oratoꝛia.ę.ſciētia q̄ q̄s oꝛatoꝛ effici pōt. Aug.li.ij.cō. In q̄ vrbę iā cęterā litteraturę atqꝫ oꝛatoꝛię ꝑcipiēde gratia ꝑegrinari

Oraculū.ab oꝛe dictū ē: vt inq̄t Priſ. Ci.lib.top. Oꝛacula ex eo ipſo appellata ſūt ꝙ ineſt his deoꝝ oꝛ̄o. Uñ ꝛ ꝓ rñſo accipitur Seneca. vnū illud optimū oꝛaculū eſt: pugnādū eē ꝓ patria. Uir. Scitatū oꝛacula phębi mittim⁹. Qñqꝫ ponit̃ ꝓ templo ī quo rñſa dant̃. Item pꝛo dcō alicuius. Uñ dicim⁹ oꝛaculum Catonis ē. Qñqꝫ dꝛ vnū ex q̄nqꝫ q̄ videre videmur dum doꝛmimus. De quibus in dictione Somnus.

Orariū dici pōt qȯ oꝛi ꝛ genis ꝛ capiti ſupponūt doꝛmituri Et ſic ab os oꝛis deducit̃. Hier.ad Nepo. Qȯ ſudariū oꝛariūqꝫ nō habeas. Oꝛariū ēt ſumit̃ ꝓ veſte q̄ ſacerdotes vtunt̃ ſtola vulgo dicta dū oꝛāt.i.p̄dicāt Ambꝛ.de obitu ſatyri. Eteni ligari fecit in oꝛario ꝛ oꝛarium inuoluit in collo. Unde.diſ. xxiij. ſcribitur . Ut omnis ſacerdos cum oꝛdinatur oꝛario vtroqꝫ humero ambiat.

Orea.ę.ab oꝛe fit ꝙ ſignificat frenū dictū ꝙ oꝛi inferatur. Naꝫ aurea eſt quę ad equoꝛum aures religatur.

Orificium dicitur quod in quacūqꝫ re patet.

Orbis circulus.cuius diminutiuū eſt oꝛbiculus. Aug.li. xiij. ci. dei. Neqꝫ ei cōtinuo ꝯcedēdū ē globos iſtos luminū ſiue oꝛbiculos luce coꝛꝑea ſuꝑ terras ſeu die ſeu nocte fulgentes. Hinc mūdus a rotunditate dꝛ oꝛbis terrarū. Alias orbis ponitur pꝛo ſphęra vt nouē oꝛbes ſphęrarū. Auctoꝛ. Macro.

Orbiculatus.a.um.qȯ in oꝛbem ꝛ circuitum factum eſt a figura oꝛbis in rotunditatem circumacti. vt poma oꝛbiculata.

Orbita.ę.pe.coꝛ.rota ſiue currus. Uirg.lib. iij. Ge. iuuat ire iugis q̄ nulla p̄oꝝ caſtaliā molij diuertit̃ oꝛbita cliuo. Et oꝛbita veſtigiū decurrentis in vijs rotarū curſu. Ply.li.viij. Idem vbicūqꝫ ſint oꝛbitā ſi tranſiere moꝛiunt̃ .ſ.mures. Hinc exoꝛbito.as.de quo alibi.idem oꝛbita rotūditas. Uirgili. in ętna Scire modū ꝛ quanto minoꝛ oꝛbita lune eſt.

Oꝛbio.is.iui.itū.circū eo. Nonius de pꝛiſcis dictionibus Oꝛbitum per oꝛbem ductum ſeu circulareꝫ. Uar. Ut ſydera cęli circa terrā atqꝫ axem voluuntur motu oꝛbito.

Orbus ꝓpꝛie dꝛ oculoꝛū luce pꝛiuatus. Iuue. Dudū vigilantibus oꝛbis. Per trāſlationē oꝛbi dñr q̄cūqꝫ aliq̄ re cara p̄uati ſūt.hic patres amiſſis liberis q̄ſi amiſſa oculoꝛuꝫ luce oꝛbi vocāt̃. Hic oꝛbitas illa patrū.q̄litas poſt amiſſos liberos et vxoꝛis viduitas poſt amiſſuꝫ maritū. Quīt.nō hꝫ oꝛbitas veſtra lachꝛymas ſuꝑ ardentes rogos. Silr̄ oꝛbi dñr oꝛphani. Ter. Oꝛbe q̄ ꝓximi ſūt vxoꝛē ducāt.hic oꝛbitas oꝛphanitas Pla.ī cap. Quid hͦ ē ſcelus q̄ſi moꝛbitatē filios pꝛoduxerim

Orbo.as.idem eſt quod pꝛiuo. Lact.lib.iij. Et oꝛbant hominē ſuo pꝛopꝛio ac ſingulari bono. Hiero. ad aletam. Et marito ſimul oꝛbaberis ꝛ filijs.

Orca genus belūę marinę balęnis infeſtuꝫ. Hoꝛ.ī Ser. Nō alis ꝯ̄ q̄ bizātia putuit oꝛca. Ad huius ſilitudinē genus qȯdā vaſis dictū ē oꝛca. Perſius. Redderet anguſtę collo non ſallier oꝛcę: vbi ꝓbꝫs interp̄ter amphoꝛe ſp̄ē. Oīno apȯ veteres ꝛ vinariū ꝛ oleariū vas erat. Itē Salgamariū vt in quo fici quoqꝫ aſſeruabant̃. Ply.li.xv. At vbi copia ficoꝛū abūdat ī plent̃ oꝛcę in aſia cadi. Itē Salmētariū.hoc ē ſalſamētariū. Quidā ēt oꝛcā accipiūt ꝓ vaſculo luſoꝛio quo ꝯiecti tali agitatiqꝫ emittūt̃ ī tabulā aleatoꝛiā. Et a Martiale dꝛ Turricula ex imitatiōe gręce dictōis quā latini vſurpāt pyrgō. Ply. li. xxxv. ꝓ tapſa p̄igmentoꝛum muliebꝛium poſuit cum ait. Uſta caſu reperta incendo pyrę cęruſa in oꝛcis crementa.

Oracula diminutiuū ab oꝛca. Cato de re ruſ. Cyminum fęniculum ruthā mentā in oꝛaculatā cōdito.hinc quidam vꝛceū ꝛ per diminutionem vrceolum deducunt.

Orchades.p.c.īſulę oceani ſeptētrional̃ vltra bꝛitaniā ꝛ hiberniā nūero.xxx.ſm Pōpo.parū iter ſe diſtātes. Eſt ꝛ hͦ noīe oliuę gn̄s. vñ Uirg. Oꝛchades ꝛ radij ꝛ amara pauſia bacca.

Orchites.pen.coꝛ.genus oliuarum quę a teſticulis nomen ſumꝑſerunt: vt inquit Ser.li.ij. Ge. Nā ορχεις teſtes dicuntur Unde etiam vocantur teſticulares oliuę.

Orchis.hęrba quę ꝛ cynoſoꝛchis quaſi caninus teſtis.

Orcus.fluuius infernalis ab vrgēdo dictus ꝙ ī moꝛtē vrgeat: vt inq̄t Feſ.qꝛ antiq̄.c.ꝓ.g.ponebāt. Quidā ab ορκος qȯ ē iuramentum deducunt.ꝙ per illum ideſt ſtygem paludeꝫ a

qua pfluit iurabãt dij. nec peierare licebat. pprie autẽ orc⁹ obſcuritas iferor. Et orcus apud homerum theſſalie fluuius ſcribitur qui peneũ olei inſtar ſupernatat. Et orcus pluto.

Orcheſtra. ſpatiũ i theatro i quo ſenator ⁊ honorificẽtiſſimor erant loca deſignata ⁊ ſcenici artifices ſuas per orcheſtram preſtant octiones: vt ſcribit. Uict. li. v. Cuius pulpiti altitudo nõ erat quinq pedibus altior vt ſedẽtes ſpectare poſſent oĩuz agẽtiũ geſtus. Dicta orcheſtra ꝙ in ea ſaltationes fieri cõſueuiſſent. Nam apud grecos αρχεομαι tripudo ſalto Sue. Deinde in orcheſtrã ſenatũq deſcendit: ⁊ orationis q̃dem carminiſq latini coronã de qua honeſtiſſimus q̃ſq cõtẽderat ſumpſit. Juu. poſuit p poſſeſſione ſenatus ⁊ primor cum ait. Similemq videbis orcheſtram ⁊ populum.

Orchomenus. pe. cor. theſſalię mõs: a quo orchomenum oppidum quondam ditiſſimum ac potentiſſimum cui thebanos olim tributa ſoluiſſe conſtat hinc.

Orchomenus. a. um. orchomenior rex Etheocles fuit qui primus gratiarũ templum extruxit. Et Ariſtoclides eius tyrannus fuit q̃ ſtymphalidẽ virginẽ quandã adamauit vt ſcribit Hiero. Uide in dictione Stymphalus. Hiſtorici alteram orchomenũ tradiderũt quę euboicę vrbs ẽ ⁊ inſula vna ex cycladibus in eubocio mari in qua titani regnaſſe dicunt. Eſt ⁊ orchomenon fluuius vt Plyni. ⁊ ſtrabo teſtantur.

Ordior. iris. orſus ⁊ orditus teſte. Priſ. ptm facit: ſed cum facit orſus. ſigt fari icipio Uir. Ueneris cõtra ſic filius orſus Liui. li. i. Unus rem ex compoſito ordit. i. narrare icipit. Unde exordium principiũ oratiõis. Ponit ẽt ſimplr p incipio Ci. li. v. tuſ. Uñ igitur rectius ordiri poſſumus q̃ a cõmuni parẽtenã q̃ q̃cq̃d genuit nõ mõ aĩal ſed ẽt ꝙ ita ortũ eẽt ex terra vt ſtirpibus ſuis niteret in ſuo gñe pfectum eẽ noluit. Orſum aliqñ poetę p eo q̃ finit abuſiue poſuerũt. Uir. Sic orſus apollo mortalis viſus medio ſermone reliquit. hinc ab orſus. cũ aũt facit orditus ad telę vel alterius hmõi cõpõnẽ ſpectat. Hiero. in Eſaia. Et telã quã orditus eſt Uir. tñ in culice. Atq vt araneoli tenuez formauimus orſum Ueteres ẽt ordio protulerunt. Afra. Aſpecta tñ aĩo me ordire opz. Compoſita ſunt. Abordior. Exordior. ⁊ reordior.

Orſus. a. um. in ſignificatione actiua. Uir. Sic. orſus ab alto: Liuius in ſignificatione paſſiua poſuit: p incepto cum lib. i. ait. Ut orſis tanti operis ſucceſſus proſperos darent.

Ordo eſt digeſtio ⁊ i ſuo cuiuſq loco collocatio velut i acie ſit vbi pedites: vbi alę. vbi cętera. Uel in ciuitatib⁹ vt ordo ſenatorius: ordo eq̃ſtris. Accipit qñq p ipſis hoĩbus. Ci. Qui apd oẽs ordines eẽt gratioſus. i. apd oĩuz ordinũ hoĩes. Salu. Sepenũero. p. c. multa ṽba i h̃ ordine fecit. i. i ſenatu. Aliqñ refert ad fortunas. Uñ Do. expõnẽs illud. Ter. i eu. Quẽdã mei ordinis dicit ordinis p pauperez. ſic honeſti ordinis hoĩes dici pñt opulẽti: ĩde ſiũt iter ordo ⁊ iter ordiniũ d̃ q̃bus ſupra. Ordinari⁹ a. um. i quo ſuat ordo Extraordinariũ qd̃ ſit ex̃ ordinẽ. Ordinari⁹ d̃r hõ ſcurra ⁊ iprobus q̃q aſſidue i litib⁹ morat ob eãq cãm i ordine ſtat p̃torẽ adeuntiũ. Siue per cõtrarietatẽ: qr minime ordinate viuit. Et ordinarius.

Ordo lucę ppl̃i fuerunt in anglia arduis montib⁹ pximi: apud quos vt Tacitus ſcribit hoſtorius dux romanus Caratac cũ in anglia imperantem proſtrauit.

Ordino. as. diſpono qui cuiq locus eſſe debeat. a quo ſit preordino ante ordino.

Ordeſſus fluuius maximus Scythię qui ab oriente pfluit miſceturq cum iſtro

Oreades: nymphe mõtium ἀπὸ τοῦ ὄρεος qd̃ mõtem ſigt.

Oreni populi celtiberis proximi ab hauſtro.

Oretus ſicilię fluuius apud panormum. Oretę gens indica vt ſcribit Stra. poſt Arbin amnẽ Arianorũ quos Ply. lib. vi. ait non indorum ſed propria vti lingua.

Oreus: dictus eſt liber pater a montibus in quibus ei fieri ſacrificia ſolebant.

Ore tenus due partes ſunt. Hel. Sutuz ſamium ore tenus impudentes inane tanq̃ ſi ineſſet oleum affert.

Orexis grece: latine appetit⁹ ſeu eſuritio d̃r ab ὀρέγομαι qd̃ ẽ appeto. Quidã ẽt p vomitu accipiũt. Juue. Rabidã factur⁹ orexim. Idez hinc ſurgit orexis. hinc ſtomachobilis: hanc veteres vt excitarẽt bibere largius ſolebant deinde euomere.

Organa p excelẽtiã dñr oĩa muſicorũ inſtrumenta ſicuti docet Aug. nõ ſolũ organũ illud qd̃ grãde ẽ ⁊ inflatur follibus qd̃ multis meatibus q̃ſi cicutis iparib⁹ vñ vox erũpat ⁊ dcẽtuz cũ bõbulo emittat: ſed q̃cq̃d aptat ad cãtilenã ⁊ corporeũ eſt organũ. d̃r. Juue. p cithara poſuit p̃: oribus organa ſp in manibus denſi radiãt teſtitudine tota ſardonyches criſpo numerant pectine chorde. Eſt ⁊ organũ iſtrumẽtũ qddã ędificij. Uict. li. x. Inter machinas ⁊ organa. id videt eẽ diſcrimẽ ꝙ machinę plurib⁹ operibus in maiores cogunt effectus. vt balliſtę torculariũq p̃la. organa aũt vnius operę propoſitũ vti ſcorpionis. Apud Col. li. iiij. ſumitur pro inſtr̃o ad metiẽdũ apto. vbi ait. Sic compoſitum organũ cũ inſulcum dimiſſum eſt litem dñi ⁊ conductoris ſine iniuria deducit.

Organarij organorum fabricatores. Jul. Firmicus lib. iij. ſcribit mercurium cum venere in vi ab horoſcopo facere organarios ⁊ myropolas.

Orgia ſacra fuerũt qui dijs ĩmortalibus fieri ſolebãt ἀπὸ τῆς ὀργῆς vt inquit Euſe. li. p̃para. hoc eſt a furore: qr ſacrificãtes diuino quodã furore corripi videntur. Hinc abuſiue ſacra liberi patris dicta ſunt orgia.

Oricos: ciuitas epiri a colchis ↄdita a q̃ Terebynth⁹ oricia d̃r

Ora nauis piſcatoria. Pla. Malo hũc alligari ad oriã vt ſp piſcetur ⁊ ſi ſit tẽpeſtas maxia aſpirat tñ hęc dictio ab aliq̃b⁹.

Orichalcũ. ęs aurei coloris qd̃ i magno prętio apd veteres fuit g̃ci ὀριχαλκος ob ὄρος qd̃ ẽ mons qr ĩ mõtibus foditur.

Origanũ. pe. cor. hęrba cuius diuerſe ſũt ſpecies. Nã quoddã d̃r heracleoticũ agreſte: ⁊ othimin. Plyn. ſcribit origanum eſſe qd̃ in ſapore cunilam ęmulatur plurimaq eius eſſe genera. Othimin. vel praſion appellari non diſſimile hyſſopo tragoriganon ſimilius eſſe ſerpillo ſylueſtri.

Orion quaſi vrion dictus eſt filius enopiõis putatus ex vrina triũm deorũ. Jouis neptunni ⁊ mercurij natus. Hic apud Meſſanã portũ ſtructo aggere in boeotiam conceſſit. Inde inter aſtra receptus eſt ante tauri veſtigia. Sunt tñ qui grece ab aquar inundatione dictũ velint. ꝙ eius tempore hz ortum hyems ⁊ mare ac terras tẽpeſtatibus turbat ὀρίνω enĩ turbo ⁊ cõcito ſigt. Plau. Jugulã vocat: ꝙ ſit armatorũ gladius ſtellarũ fulgore terribilis. Hic ſi fulget ſerenitatem ſi obſcurat tẽpeſtatẽ denotat. Uir. Fluctu niboſus orion.

Orithyia. borec cõiunx filia ericthei athenarũ regis quã innentum cõuerſam ferũt. hoc ẽt noĩe dicta eſt Amazonum regina quę Marpeſie matri ſucceſſit in regno: Orithos v̉o vrbs fuit inter macedoniam ⁊ epirum.

Oriza. ſpẽs frumẽti folio carnoſo altitudine cubitali: flore purpureo ex q̃ italici ptyſanã faciunt. Hor. i Ser. Sume h̊ ptyſanariũ orizę cãdere grana comedãt i cibo ad iuſcula teſtuacia ſerit mẽſe martio: ⁊ aq̃s clauſis irrigat vulgo riſuz appellãt

Orior oreris ⁊ oriris: pticipiũ tñ orturus ⁊ ortus hz. Oui. lib. x. Me. Tu quotiẽs oreris viridiq in cęſpite flores ſigt naſcor qñq ſurgo pdeo. Uñ oriri ſolẽ dicim⁹. Huius ↄpoſita ſunt Aborior. adorior coorior. Liui. Tu v̉o coorto tumultu terga vertere ſimulãtes paululuz ceſſere. Oborior. ⁊ ſuborior eiuſdẽ fere ſigtionis hoc ẽ ſubnaſcor: vt obortę ſũt lachrymę. ſubortus eſt rumor. Exorior quoq ⁊ porior. Ci. li. iij. offi. Exorit antipatri ratio ex altera parte. i. apparet vel aſſciſcitur.

Oriens ⁊ pticipiũ eẽ põt. ⁊ nomẽ ſubñ generis maſ. vt cũ per ſe dicitur oriens vt ab oriente in occidentem pergit ſol.

Oriũdus q̃ originẽ ducit: ꝙ ex eo loco parẽtes eius fuerũt. Ortus v̉o ex loco pſonãe pñti. Liui. Nati carthagine ſz oriundi a ſyracuſis. Inuenit tñ oriundus p orto. Col. lib. i. Nam queadmodũ ſapientis eſt fortuitos caſus magno aĩo ſuſtinere: ita demẽtis eſt ipſum ſibi malã facere fortunã qd̃ facit q̃ neq vicinũ ſuis nũmis parat: cũ a primis cunabulis ſi modo liberis parẽtibus eſt oriundus audiſſe potuerit. Amb. Alter vſurpauit cũ inq̃t. Sciãt oẽs ſolẽ auctorẽ nõ eſſe naſcentium. dei clementia terras relaxat: dei indulgẽtia prumpere

facit fructus. Quo ſol viuendi vſum miniſtrat oriundis: quã illa prius diuine operationis viuificatione ſunt edita quã ſol in hos viuendi vſus veniret oriundis. i. qui naſcituri ſunt.

Originarii qui ex ad ſcriptitijs nati ſunt in ipſo ſolo vt diſ. liiij.

Origo. pe. p. gen⁹ ē. Uñ originale adiectiuũ vt culpa originalis

Ortus. a. um. participium mõ natus: vt ego ortus ſuꝫ bergomi mõ q̃ reſurrexi vel ꝓdijt: vt ortus ē ſol. Ortus. tus. nomē ſigt natiuitatē. Ci. Nõ nobis ſolũ nati ſum⁹. ortuſqꝫ noſtri partē patria vēdicat ptē amici. Interdũ ſurrectionē vt ſolis ortus Interdũ locũ ī quo ſurgit vt ab ortu ſolis vſqꝫ ad occaſum.

Ortus. orti locus in vrbe vel ī villa in quo arbores herbe ⁊ olera oriunť. Uñ ⁊ ab oriēdo duciť ꝙ in hac agri ſpē pluresq̃ꝫ alibi herbe ꝑ totũ annũ orianť ⁊ oīa q̄ ī ortis oriunť ab oriēdo olera dicunť. Apud antiquos omnis villa ortus dicebať ꝙ ibi q̄ arma cape poſſent orirenť. Sunt q̄ ita ſeparēt. vt ortus tam ſingulari q̃ꝫ plurali numero ortum olitorium. i. herbarum ſignificet. In plurali dumtaxa arborarium qui a noſtris pomarium a grecis παραΔισος paradiſus vocať: vt orti Saluſtiani. Quidã tamen aſpirant vt differat a participio ⁊ nomine ortus. Alij in medio aſpirandū cenſent ab orthos rectum deducentes quoniaꝫ in rectas quaſdã lineas diſtinguatur. Ab ortus fiunt diminutiua.

Ortus ⁊ orticellus Epicurus p̄mus orti magiſter exiſtimat⁹ ē.

Orti pēſiles: q̄ ſupra edificia fcī vel ſupra colũnas erecti pēdēt.

Orti heſperidũ mēbrabiles habēť ī q̄b⁹ oleaſtri tãtũ viruerũt

Orno. as. pulchrũ facio. Ci. li. j. tuſ. Nocturnãq̃ꝫ celi formã vndiq̃ꝫ ſyderibus ornatã. Et ornare preꝑare aptare qꝺ lingua vernacula dicimus meter in ponto Plau. in cap. Ego ibo vt cõueniã ſenē dicã ſibi vt ſibi penũ aliud ornet. Idē in eadem Nõ ornatis vos iſtic apud vos nuptias. Itē honorare. Cic. Ceſari. Neqꝫ vllius officij certũ nomē peto beniuolentiã tuam liberalitatē peto neqꝫ īpedio quo minus ſi tibi ita placuerit ēt hiſce eũ ornes glorie inſignibus. Huius ɔpoſita. Adorno qꝺ ē deſuper orno. Liu. li. primo. Flaminē Ioui aſſiduũ ſacerdotē creauit inſigniq̃ꝫ veſte ⁊ curruli regia ſella adornauit. Eſt ēt adornare bene appare. Plau. ī caſ. Intro abi vxor atqꝫ adorna nuptias. Exorno. ⁊ ſuborno de quibus alibi.

Ornat⁹. a. um. q̄ bonis artib⁹ īſtruct⁹ ē ſiue q̄ honores adept⁹ ē

Ornat⁹. us. accipiť ꝓ cultu q̄ q̄s ornať. Uñ dicim⁹ ornatũ regiũ

Ornamentum ornatus apparatus. ⁊ qñqꝫ honor dicitur. Ci. Licinio. Suſcepiqꝫ mihi perpetuam ꝓpugnationeꝫ pro omnibus ornamentis tuis. i. honoribus.

Ornix grece latine ales gallina.

Ornithon. auiariuꝫ. Nam ornithas greci aues vocãt. Uar. Ornithones auiaria ſunt in quibus ſtabulantur turdi pauone ⁊ omnes alites que intra parietes ville ſolēt pauci apud grecos ορνϊςιθος ſcribitur.

Ornithothrophium. idem eſt quod ornithon.

Ornithoboſcion locus ad paſcendũ gallinas ⁊ aues. Uarr. De his qui ornithoboſcion inſtituere volunt.

Orontes nomen viri: ⁊ nomen fluuij qui diuidit ſyriam ab anthiochia. Eſt ⁊ nomen montis inter quem ⁊ orontem fluuium vrbs antiochia poſita eſt. hinc Orunteus. a. um. Proper Aut quod orontea crines ꝓfundere myrrha.

Oropygium vide in dictione orropygium.

Orphan⁹ qui caret patre preſidioqꝫ paterno: quiqꝫ ſummopere illius opem deſiderat grecum eſt. Pupillus qui caret patre: ſed non preſidio paterno cum tutore iuuetur.

Orpheus poeta ſeu vates Calliopes ⁊ appollinis filius thrax fuit. H lyre ſtudioſiſſim⁹ extitit quã dono a mercurio habuit. Fuit ⁊ alius orphe⁹ oeagri filius vn⁹ ex argonautis ciconuꝫ rex. Orpheus a. uꝫ. idē q̄ꝺ thracius. Mar. Quicq̄d in orpheo rhodope ſpectaſſe theatro diciť exhibuit ceſar arena tibi.

Orthe. dicuntur a grecis Meniana edificia.

Ortho. grece latine rectus dr. Sꝫ ī ɔpoſitiōe tãtũ. Orthoo dirigo.

Orthographia recta ſcriptura vel recta pictura.

Orthodoxus. hõ recte opiniõis ſiue ſententie aut fidei. Δοξα enī gloriam ⁊ exiſtimationē ſiue opinionem ⁊ ſententiam ſignificat. Orthodoxia. recta opinio.

Orthogonius rectus angulus q̄ ex vtraqꝫ pte equalis eſt.

Orthopnoici. aſthmatici dnr q̄ eã anhelitus difficultatē habēt vt niſi recta ceruice ſtēt ſpirare nõ poſſint. Orthopnoea ipſa paſſio. orthon. n. rectũ πνέω ſpiro. Eſt. n. circa fauces marũ qꝺ apud grecos aliud atq̃ꝫ aliud nomē hꝫ ꝓut ſe magis minuſqꝫ ītēdit oē tñ inſpirãdi difficultate ɔſiſtit. Si difficultas hec dũ modica ē Δυσπνοια grece dr cũ vehemētior ⁊ ſpirare eger ſine anhelatõe nõ põt ασθμα vocať Cum acceſſit id quoq̃ꝫ vt ſpirare nõ poſſit niſi recta ceruice ſpirit⁹ trahať ορθοπνοια appellantur Ab his diſpnoici Aſthmatici orthopnoici a latinis dõ vno vocabulo ſuſpirioſi dicuntur.

Orthopeia: emendata cum ſuauitate expoſitio.

Orthominum: genus lini qꝺ fit pãnicula paluſtris arundinis.

Orthocorybanti populi quidam ſcythie.

Ortyx. gis. auis que coturnix: ⁊ vulgo Qualea dicitur.

Ortygometra. pe. cor. rex coturnicũ maior aliquãto ac nigrior. auis dicta ꝙ dux ſit ac moderatrix coturnicũ. ɔponiť eniꝫ ex ορτυξ μετρον mēſura ñ tñ cothurnix idē qꝺ querq̄dula.

Orthygia īſula ī egeo q̄ ēt Dolos dr dicta orthygia Solino teſte: qr ī ea prio viſe ſunt coturnices q̄s greci ortygas vocãt nos a ſono vocis q̄leas dicim⁹ Fuit ⁊ alia h̄ noīe īſula circa ſiciliã q̄ põtē iũgiť Syracuſis ⁊ fontē hꝫ arethuſaꝫ hec ex oppoſito plemyrij ſicilie amnis de q̄ Uirg. li. iij. Sicanio ꝑtenta ſinu iacet īſula ɔ̄ plemyriũ vndoſuꝫ nomē dixere p̄ore orthygiã alpheũ fama ē huc elidis amnē occultas egiſſe vias ſubter mare q̄ nũc ore arethuſa tuo ſiculis cõfundiť vndis

Oryx. origis aīal qꝺ ꝑcipue in getulia naſciť fertur cõtraſtare ac cõtueri ſolis radios caniculãqꝫ adorare. Eſt ex caprarũ gñe de quo habeť in dentrologio. ꝙ ſit immũdũ a q̄ſdaꝫ ſolus vocať cõtrario veſtiť pilo ⁊ ad caput verſo. Col. li. x. Fere pecudes vt capreoli dameqꝫ nec minus orygum ceruorũ qꝫ gñā ⁊ aprorum modo lautitijs ⁊ voluptatibus dominoꝝ ſeruiunt modo queſtui ac redditibus

O ante S

Os. oris ꝓprie cõcauũ illud intra qꝺ ſũt lingua ⁊ dentes. Ply. cõtinui dētes aut vtraqꝫ pte oris ſũt vt equo: aut ſuperiore priores nõ ſunt vt bobus ouibus. Qñqꝫ os poniť pro facie. Uir. Os humeroſqꝫ deo ſilis. Et de brutis ēt dr. Idē. Ora citatoꝝ dextra detorſit equorũ. Neqꝫ ſolũ de facie dr: ſed ēt de tota ſpē q̄ cernitur: ⁊ q̄cq̄d ī aliqua re pꝫ os dici põt. Idē Quã ſi q̄s ferro potuit reſcīdere ſũmũ vlceris os. Oui. Pronaqꝫ cũ ſpectēt aīalia cetera terrã os hoī ſublime dedit. Os leonis gñs herbe florē faciens purpureũ. Col. Narciſſiqꝫ comas ⁊ hiãtis ſeua leonis ora ſeri. Sciēdũ ꝙ os ꝓducitur et hꝫ oēs caſus plures ꝑter gtĩ. oriũ. Uir. li. viij. Cõponēs manibuſqꝫ man⁹ atqꝫ orib⁹ ora hui⁹ noīs deriuatiua ſũt Oſculor. oſtiũ oro. oraculũ orariũ oſculũ Orior. ordior. ordio orea omē orificiũ. ⁊ ſꝫ aliquos oñdo. os oſſis qꝺ ⁊ oſſum dici põt Pacuuius. Oſſum inhumatũ ſolidamentum corporis vocatur qꝺ nodatũ ⁊ adiunctũ inuicem neruis alligauit natura hinc cõponitur exos. qꝺ eſt ſine eſſe. Lucil. Exos ⁊ exanguis tumidos perfluctuat artus. Inde Exoſſo. as.

Oſculũ diminutiuũ ꝑuuꝫ os. qꝺ ē ɔ̄ Priſ. q̄ nõ vult oſculũ tenere ſigtuꝫ primitũ. Oui. li. j. Me. Uidet igne micantes ſyderibus ſimiles oculos videt oſcula. Idē de daphne. Uidet oſcula q̄ nõ ē vidiſſe ſatis. Et oſculũ qꝺ dať amicis vt ē illud. Oſculo filiũ hoīs tradis: Nã in baſiãdo labia ɔſtringunť ⁊ os paruũ fieri videť ⁊ exporrigiť in oſculũ. Differũt aũt hec inter ſe oſculũ baſiuꝫ ⁊ ſuauiũ ꝙ oſculũ offici ſit: vt cũ e lõginquo redeuntes ſalutamus atqꝫ oſculamur. Baſiuꝫ pudicorũ vt patris in filium ſuauium voluptatis a ſuauitate dictum.

Oſcillũ cũ. c. diminutiuuꝫ ē a diminutiuo oſculuꝫ ꝓ ꝑuo ore ſicut a tãtulo tãtilluꝫ. Col. li. ij. Reliquuꝫ qꝺ ſuꝑ ē ſeminis ī tabulatuꝫ quo fumus ꝓuenit optime reponas qm̃ ſi humor inuaſerit vermes gignit q̄ ſil' atqꝫ oſcilla lupillorum adederint reliq̃ ꝑs enaſci nõ põt. Oſcillã ēt ſigillã ⁊ ꝑue imagunculę q̄ arte fictilli fungebantur ⁊ venales ꝓponebanť q̄bus homines ꝑ ſe atqꝫ ſuis ſaturno piacula faciebãt: vt inquit Macr.

Uirg. li. ij.